

CYKLER TIL SENEGAL

Hos skrædderen. Foto: CtS

Indhold

Kære medlemmer og venner af Cykler til Senegal	2
Kalender	2
Medlemskab og kontakt.....	2
Indkaldelse til Cykler til Senegals 28. ordinære generalforsamling	3
Referat af Cykler til Senegals 27. ordinære generalforsamling.....	3
Et nyt CISU-projekt er i gang med at blive skrevet	4
Senegal fejrer 'Fonio-dagen' mens fødevarerknapheden truer.....	4
Plastic-manden.....	5
Dakareventyret - hvordan det hele startede.....	6

Kære medlemmer og venner af Cykler til Senegal

Her op til jul er der mange af os, der glæder sig til fredelige dage sammen med familie og venner. Desværre er der andre, også her i landet, der må vende hver en krone for at få dagligdagen til at hænge sammen økonomisk. Og ud over de økonomiske her-og-nu bekymringer er der kriserne, der ikke ser ud til at blive mindre foreløbig. Klimaet går amok, biodiversiteten bliver skræmmende mindre, Rusland er krigerisk, menneskerettighederne har trange kår, ikke mindst for flygtninge og migranter, der mange steder, også i Europa, lever under slavelignende forhold. Alt det er alvorligt nok, og selv om politikerne handler meget langsommere end mange kunne ønske, så kan hovedparten af os i det store og hele klare os herhjemme.

Anderledes ser det ud mange steder ude i verden. I Ukraine må folk i perioder klare sig uden både vand, varme og el. Frygteligt her op til vinter. Mange steder i Afrika har der været ekstrem tørke – eller voldsomme oversvømmelser. Langt ud over det normale. Igennem en årrække er befolkningerne gået væk fra at bruge de lokale råvarer i den daglige kost, men spiser i stedet fødevarer importeret fra Europa, USA eller Asien. Priserne på verdensmarkedet er steget, og de fattige har ikke råd til at købe selv de mest nødvendige varer. I Senegal har regeringen derfor indført prisloft på dagligvarer med risiko for fængselsstraf til handlende, der ikke overholder loftet. Unge er blevet hyret til at holde øje med priserne, og flere handlende er blevet anholdt. Samtidig er der kræfter i gang for at øge produktionen af lokale fødevarer, f.eks. fonio (en hirsesort med små kerner), sådan som det beskrives inde i bladet.

Lad os her i julen på trods glæde os over hver dag og sende kærlige tanker – og måske et bidrag – ud i verden til de mange, der må kæmpe for de mest elementære behov.

Cykler til Senegals bestyrelse ønsker alle en glædelig jul og et fredfyldt 2023.

Lone Frederiksen

Kalender

23.4. 2023 kl. 17:00 Ordinær generalforsamling. - Strandvejen 91A, 3. 2100 København Ø.
Couleur Café vil blive annonceret på CtS's hjemmeside.

Medlemskab og kontakt

Kontingent og støttebidrag: Merkur Bank
Konto: 8401 1060310
Kontingent: Enkeltpersoner: 150 kr.
Par og foreninger 250 kr.
Kontakt os på info@cyklertilsenegal.dk eller telefon **2929 6610**
Følg os på Facebook eller www.cyklertilsenegal.dk
Redaktion, layout og print: Gitte og Lone

Tegning af Mariama Guldagger

Indkaldelse til Cykler til Senegals 28. ordinære generalforsamling

Onsdag den 16. april 2023 kl. 17:00

Hos Lone Frederiksen, Strandvejen 91A, lejl. 301. 2100 København Ø

Dagsorden ifølge vedtægterne:

- a. Valg af ordstyrer og referent.
- b. Fremlæggelse og godkendelse af beretning fra bestyrelsen.
- c. Beretning fra arbejdsgrupper (herunder orientering om projekt).
- d. Aflæggelse og godkendelse af regnskab.
- e. Fastsættelse af kontingent.
- f. Indkomne forslag (forslag indsendes senest 2 uger før generalforsamlingen og offentliggøres senest 8 dage før generalforsamlingen).
- g. Valg af bestyrelse og revisor.
- h. Eventuelt.

Ad g. Lone, Gitte, Mimi og Mika er på valg.

Vi håber, at mange af jer vil deltage og opfordrer varmt nye kandidater til at opstille til bestyrelsen!

Bestyrelsen

Referat af Cykler til Senegals 27. ordinære generalforsamling

Onsdag den 23. marts 2022 kl. 17:00. Hos Lone Frederiksen, Søgårdsvej 7C, st.th. 2820 Gentofte

Dagsorden ifølge vedtægterne:

- a. Valg af dirigent og referent.
 - Dirigent: Gitte. Referent: Mika
- b. Beretning fra bestyrelsen.
 - Se vedhæftede beretning
 - Sendt en container i foråret 2021
 - Lone undervist + holdt foredrag
 - CtS modtaget et Certificate of Honour fra Colufifa som tak for mange års samarbejde
 - Vi har udsendt to nyhedsbreve
 - Projektet 'Improved Food Security: Advocating for Climate Resilience and Nutrition' er afsluttet i 2021
- c. Beretning fra arbejdsgrupper.
 - Jens påtænker at rejse til Senegal med sit høprojekt
 - Vi søger en container, hvis der opstår behov fra Colufifa
- d. Aflæggelse af regnskab.
 - Marianne Dithmer fra Genvej til Udvikling reviderer vores regnskab i år.
 - Vi har fire konti: drift, container, høprojekt, malaria
 - Regnskabet er gennemgået og godkendt
- e. Fastsættelse af kontingent.
 - Fortsættes som sidste år
- f. Indkomne forslag.
 - Ingen indkomne forslag

g. Valg af bestyrelse og revisor.

- Diarra og Lene var på valg og har accepteret genvalg
- Ingen statsaut. revisor på vores regnskab, da vi ikke har nogen store projekter lige nu.

h. Eventuelt.

Foreningen skifter adresse og nedlægger vores telefon. Den nye adresse er: Strandvejen 91A, 3. sal, lejl. 301, 2100 Kbh. Ø. Man kan i stedet ringe til Lone på: 29 29 66 10.

Et nyt CISU-projekt er i gang med at blive skrevet

Af Mika T. Frølund og Mimi Sidibé, bestyrelsesmedlemmer

Cykler til Senegal og COLUFIFA er i gang med at udvikle et projekt sammen med titlen *Increasing Equality: Re-adding Value to Local Knowledge*. I processen er der blevet lagt stor vægt på konceptet 'decolonisation of aid', hvilket handler om at afvikle koloniserede strukturer, som stadig eksisterer i dag i meget samarbejde mellem lande i Afrika og Europa. Vi oplever ofte et mindset der ser Europa som værende bedrevidende end Afrika. Projektet vil gøre op med dette mindset, som vi beskriver som "WEST IS BEST". Ofte er det en ubevidst tanke vi alle har, som vi bliver nødt til at udfordre for at gøre projekter mere bæredygtige – både hos os selv i CtS, men også i COLUFIFA. Projektet vil arbejde med en nysgerrighed omkring hvilken påvirkning andre metoder vil have på samarbejdet mellem COLUFIFA og CtS.

I løbet af udarbejdelsen af projektet har vi prøvet så vidt muligt at skabe et rum, hvor COLUFIFA's bestyrelse er designerne bag projektet. Det har været meget vigtigt, at idéerne kom fra COLUFIFA, da de ved hvilke behov og udfordringer, de står overfor. Herudover er det vigtigt, at de er med i selve skriveprocessen af ansøgningen, hvilket har været lidt udfordrende, da ansøgningen skal skrives på enten dansk eller engelsk. Det begrænser nogle bestyrelsesmedlemmer fra COLUFIFA i at være helt med.

Gennem møder som CtS har haft med COLUFIFA og CISU har projektet indtil videre udviklet sig til, at der arbejdes på to niveauer: den indre udvikling samt den ydre udvikling. Med det første niveau, den indre udvikling, tages der udgangspunkt i Inner Development Goals Framework, hvor vi sammen vil udforske, hvordan vi kan være, tænke, relatere, samarbejde og handle sammen på en anden måde i et partnerskab mellem CtS og COLUFIFA.

Det andet niveau omhandler, hvordan vi rent praktisk kan implementere arbejdet med FN's Verdensmål gennem COLUFIFA's mangeårige arbejde i landbrugs- og havebrugssektoren. Projektet bygges på COLUFIFA's tidligere erfaring med klimaresiliente afgrøder i havearbejde. Nogle af hovedaktiviteterne i projektet vil være at teste og sammenligne forskellige lokale afgrøder med større industrielle former for afgrøder. Der vil være fokus på samskabelse med især kvinder og unge.

Det er tiltænkt at søge i medborgerindsatspuljen, hvor man søger mellem 100.000 og 500.000 kr.

-

Senegal fejrer 'Fonio-dagen' mens fødevareknapheden truer

Fra: Voice of America (Washington, DC). Af Annika Hammerschlag. 17. november 2022
Forkortet og oversat af Lone Frederiksen

Kedougou — Mens klimaforandringerne truer fødevareresikkerheden, ser nogle lande, som havde sat deres lid til kornimport, nu imod oprindelige kornsorter som fonio (en local hirse-art med meget små frø, LF), som er tørkeresistent og trives godt på magre jorder. Den er glutenfri og rig på

protein, aminosyrer og jern. Senegal fejrer en årlig 'Fonio-dag' for at få flere til at dyrke den næringsrige afgrøde. Foundation har doneret afskallingsmaskiner til Kedougou-regionen. På landsplan producerede Senegal 5.000 tons fonio i 2019, sammenlignet med over en halv million tons i Guinea.

Danserne bevæger til tam-tamtrommernes rytme for at fejre Senegals 13. 'Fonio-dag'. Omkring 200 mennesker deltager i festen, som afholdes hvert år i den østlige provins Kedougou. Provinsen, der grænser op til Mali og Guinea, betragtes som Senegals fonio-centrum.

Aissata Aya Ndiaye, rådgiver ved Senegals 'Economic, Social and Environment Council' ser den som fremtidens kornsort. "Fonio påvirkes ikke voldsomt af variationer i klimaet. Vi er aldrig bekymrede for tørke eller oversvømmelser, vi kan regne med fonio, som altid giver godt udbytte."

Fødevareusikkerhed er en alvorlig trussel i Vestafrika, hvor klimaforandringerne beskyldes for vejrekstremer, der truer afgrøderne. COVID-pandemien og Ruslands krig i Ukraine tydeliggjorde regionens afhængighed af import af kornsorter som ris og hvede.

Preparing a meal with fonio. Foto: Andy Hall/The Observer

"Det er nu vi skal tænke på, hvordan vi oparbejder kornlagre – i Afrika og især i Senegal", sagde Khady Camara, der har startet Vacances Vertes (grønne fridage), en feministisk miljøorganisation. "Hvis vi ikke gør det, er jeg sikker på, at om et eller to årtier vil hungersnøden have ødelagt Afrika."

Fonio-produktionen har ikke bredt sig, fordi den er besværlig at afskalle. U.S. African Development Foundation har doneret afskallingsmaskiner til Kedougou. Ifølge Keba Barry, lederen af foniofabrikken, kan man med maskinen afskalle 150 kg i timen, hvorimod man kun kan afskalle 10 kg i timen manuelt.

Plastic-manden

Fra Associated Press 12. november 2022

Forkortet og oversat af Lone Frederiksen

Miljøaktivist Modou Fall, af mange blot kaldt 'Plastic-mand' har stillet sig op til fotografering på Yarakh stranden ved Dakar, som er oversået med affald og plastic. 49-årige Modou Fall, tidligere soldat og far til tre, siger, at plastic-affald, som mange smider uden tanke for følgerne, er en økologisk katastrofe. "Det er gift for sundheden, for havet og for befolkningen."

”Det er ikke en udklædning”, understreger han mens han fortæller enhver, der vil lytte, om problemerne med plastic. Mens han går, dasker plastic-stykker fra hans arme og ben; de rasler i vinden og nogle slæber hen ad jorden. På Falls bryst, kan man mellem plastic-strimlerne se et skilt, hvor der på fransk står ”Ingen plasticposer”.

Foto: Léo Corrêa/AP. Man 21 Nov 2022 07.00 GMT

Han har besøgt byer over hele Senegal for at udbrede budskabet. Han startede som Plastic-mand i 2011 under 'World Environment Day'. Han har grundlagt miljøorganisationen Clean Senegal, som gennemfører oplysningskampagner for at opfordre til genbrug og recycling.

I 2020 gennemførte Senegal en lov, der forbød visse plastic-produkter, men mængden af plastic-affald på Yarakh stranden viser, at landet stadig kæmper med at håndhæve den.

Da han nærmer sig en gruppe børn, begynder de at råbe: ” Kankurang! Kankurang kommer!” I den traditionelle kultur i Senegal og Gambia symboliserer Kankurangen en ånd, der sørger for orden og retfærdighed, og som menes at beskytte mod onde kræfter. (Men man skal holde sig på afstand, hvis man ikke vil have tæv, og kvinder må ikke se på ham. Lones tilføjelse.)

”Klimaforandringerne er virkelige, så vi må ændre vores måde at leve på for at tilpasse os”, forklarer Fall sine tilhørere. Fall siger, at nogle anser ham for at være skør, men de samme personer kan ændre mening, hvis han får en chance til at forklare sig.

Dakareventyret - hvordan det hele startede

IDA DAKAR blev stiftet i januar 2016 af mig - Ida - sammen med Mamadou Konte og et team af dygtige skomagere i Dakar.

Jeg designer unikke håndlavede sko og accessories som produceres af de super dygtige skomagere i Dakar, Senegal, med ordentlig løn og ordentlige arbejdsforhold.

Vi skaber arbejdspladser i Senegal, ved at iværksætte og investere lokalt. I designet mødes skandinavisk og vestafrikansk æstetik og bliver til unikke og vilde sko der sælges i Danmark.

Del 1 - Myrer, sved og tårer

Første gang jeg rejste til Senegal var i 1998, jeg var 20 år gammel og havde fået at vide, at det er et fantastisk sted. Jeg var der i otte måneder og min eneste plan var at lære nogle mennesker at kende, at opleve landet og en helt ny kultur.

Det var en fantastisk rejse. Jeg fik virkelig mange venner, som jeg stadig har. Jeg lærte også at tale fransk - og at give lidt slip på trangen til at kontrollere og styre alt hvad der sker.

Jeg boede i fire måneder i Faoune, en lille landsby i det sydlige Senegal, og jeg følte mig ind i mellem både ensom og bundudmattet. Jeg var meget ung, alt var et kulturchok og den første tid følte jeg mig lost og klodset. Jeg kunne i starten ikke sproget, det var ekstremt varmt og der boede en masse myrer i min seng. Det var også før mobil og mail, så den eneste kontakt hjem var et sjældent håndskrevet brev. Men der var søde mennesker omkring mig der fik mig i godt humør igen, og efter noget tid lærte jeg sproget og voksede og blev stærkere.

Efter fire måneder i landsbyen rejste jeg til Guinea sammen med nogle senegalesiske venner der skulle besøge familie der. Det er et vildt smukt land, men jeg fik malaria og fløj med et vakkelt fly til Dakar hvor jeg blev rask, og siden boede tre måneder i min egen lillebitte lejlighed (uden vinduer). Mamadou og hans kone boede lige i nærheden og dem hang jeg meget ud med. I de næste mange år rejste jeg mange gange til Senegal. Jeg arbejdede der i perioder, jeg byggede et lille hus og havde mange magiske oplevelser.

I 2016 startede jeg skoeventyret sammen med min fantastiske ven Mamadou. Jeg er lykkelig for at jeg tog på den rejse dengang, der formede mit liv med myrer, sved og tårer. Og med kæmpe glæde, fantastiske venner og perspektiv på mit privilegerede liv

Del 2 Storbyens inspirerende puls

Efter min første rejse i 1998 og indtil 2015 rejste jeg flere gange til Senegal for at besøge mine venner. Jeg tog næsten altid ud på landet hvor mine venner var, og boede i kortere og længere tid i min lille hytte sammen med myrerne.

Der gik nogle år efter min designuddannelse i 2009, hvor jeg lige akkurat klarede mig igennem med freelance designarbejde og forskellige småjobs - men det var jo ikke min drøm! På et tidspunkt gik det op for mig at jeg måtte vide hvad min drøm var, og at jeg måtte gå bevidst efter den, hvis det skulle lykkes.

På det tidspunkt havde jeg ikke sko i tankerne, men i 2015 besluttede jeg mig for at tage til Senegal og finde ud af mere præcist HVAD det var for en drøm jeg anede konturerne af. Denne gang tog jeg til Dakar og opsøgte de kreative miljøer i storbyen. Jeg mødte de mest utrolige mennesker og oplevede de vildeste steder, og jeg blev helt forelsket i storbyen og dens puls og kunst.

Senegal har en utrolig smuk og farvestrålende kultur, og i Dakar er der streetart, graffiti og konceptuel kunst der blander sig med den traditionelt meget visuelle kultur af udsmykkede busser og huse - og især tøj i de vildeste mønstre og farver og motiver. Kvindernes tøj inspirerede mig og jeg fik den første idé om at lave sko i farvestrålende mønstre. Det viste sig dog at tage ret lang tid at finde en skomager der mente at det kunne lade sig gøre. Der er mange dygtige skomagere i Senegal, men de laver mest sandaler og højhælede sko i lak, plastik og similisten - eller traditionelle tøfler til mændene. Så da jeg kom med mine idéer til helt andre modeller - og så i wax print materiale - var det ikke nemt at finde en skomager der var med på den idé. Alle jeg spurgte var ret afvisende og skeptiske. Men jeg blev ved med at spørge og bad mine venner om at hjælpe mig med at lede

Del 3 ... og så eksploderede det!

I foråret 2016 tog jeg til Dakar igen og endelig endelig! Lykkedes det at finde en skomagere der havde mod på at prøve mine idéer af. Det var Sylla og sammen lavede vi de første 12 par sko. Jeg tegnede og forklarede og valgte prints og størrelser, og da jeg hentede skoene dagen før jeg rejste hjem, var jeg vildt begejstret og Sylla var stolt og glad.

Jeg synes skoene var mega fede, men jeg måtte jo hellere spørge nogle andre også. Så jeg lavede en facebook event og inviterede mine venner ... og så eksploderede det!! på nogle få uger gik skoene viralt og der var flere tusind mennesker der sagde at de ville komme. Så var det NU!! jeg måtte løbe med denne her bold - og jeg ringede til min ven Mamadou og til Sylla og sagde "vi skal bruge flere sko!" Så skrev jeg ud at jeg rykkede eventen en måned frem - købte en billet til Dakar og kort tid efter løb jeg rundt sammen med Mamadou og købte materialer og bestilte sko. I mellemtiden havde Sylla fundet flere skomagere og på to uger nåede vi at lave over 500 par sko, som så skulle pakkes og jeg måtte hurtigt finde ud af transport og fortoldning. Min veninde Ina kom til Dakar og hjalp med at pakke natten lang og det lykkedes at få skoene afsted og frem til den første pop up i april 2016. Jeg havde lånt en venindes vinbar på Nørrebro, og der var et helt hold af fantastiske veninder der hjalp med at få det til at lykkes. Da vi åbnede døren lørdag klokken 11 var der lang kø hele vejen ned ad gaden i begge retninger. Den kø fortsatte hele dagen og noget af næste dag - det var ret kaotisk, men folk var så søde og glade. Jeg tror måske de kunne mærke at de var med til opstarten af noget stort.

Det har været revolutionerende for mit liv og for Mamadous og skomagernes liv. Efter den første pop up var der økonomi til at lave flere sko, så det har aldrig været nødvendigt at låne penge. Et spørgsmål jeg har også fået mange gange er "kan du leve af det?" og til det kan jeg svare "Ja! og det kan 16 skomagere og skræddere også" Det er noget af det jeg er mest stolt over - at det er lykket mig at skabe nogle gode og velbetalte jobs i Senegal. Og for hver skomagere er der en stor familie der har fået et mere stabilt liv.

Vi har en butik på Nansensgade 40 hvor du kan se og prøve skoene, og så kan du finde os på Instagram og Facebook hvis du søger efter IDA DAKAR.